

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела в съответствие с член 5, параграф 1 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци национална стратегия за въвеждане на ограничението на биоразградимите отпадъци, които постъпват в депата, Словашката република не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 1 от тази директива,

— да се осъди Словашката република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Съгласно член 5, параграф 1 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета, „[д]ържавите членки определят национална стратегия за въвеждане на ограничението на биоразградимите отпадъци, които постъпват в депата, не по-късно от две години след определената в член 18, параграф 1 дата и нотифицират Комисията за тази стратегия“. Член 18, параграф 1 предвижда, че „[д]ържавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива не по-късно от две години след нейното влизане в сила“. В приложение на член 19 от директивата, тя влиза в сила на 16 юли 1999 г. Ето защо съобразяването с тази директива е трябвало да се извърши до 16 юли 2001 г., а установеното съгласно член 5, параграф 1 задължение за създаване на национална стратегия е трябвало да бъде изпълнено преди 16 юли 2003 г.

Тъй като за новите държави членки в член 54 от Акта относно условията на присъединяването не е установен друг срок, Словашката република е задължена по силата на член 5, параграф 1 от директивата да изготви национална стратегия за въвеждане на ограничението на биоразградимите отпадъци, които постъпват в депата, към датата на присъединяването си, т.е. към 1 май 2004 г. Словашката република до настоящия момент не е нотифицирала Комисията за тази стратегия.

Европейската комисия следователно счита, че Словашката република не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 1 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета относно депонирането на отпадъци.

Преюдициално запитване, отправено от Regeringsrätten (Швеция) на 25 май 2010 г. — Försäkringskassan/Elisabeth Bergström

(Дело C-257/10)

(2010/C 195/22)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Regeringsrätten (Швеция)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Försäkringskassan

Ответник: Elisabeth Bergström

Преюдициални въпроси

1. С оглед на правото на Европейския съюз и по-специално Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора (ОВ L 114, 2002 г., стр. 6) и член 72 от Регламент (ЕИО) № 1408/71⁽¹⁾ на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26) изпълнено ли е условието относно изискваната минимална продължителност на осигуряването, за да може да се ползват семейни добавки, определени въз основа на доходите и изплащани по време на отпуск за отглеждане на дете с упражняването на професионална дейност и плащането на вноските за социално осигуряване само в Швейцария?

2. Съгласно правото на Европейския съюз и по-специално посоченото по-горе споразумение с Швейцария относно свободното движение на хора и член 3, параграф 1 и член 72 от Регламент № 1408/71 трябва ли доходите получени в Швейцария да бъдат приравнени на национални доходи при отговора на въпроса за правото на семейни добавки въз основа на доходите и изплащани по време на отпуск за отглеждане на дете?

⁽¹⁾ ОВ L 149, 1971 г., стр. 2.

Определение на председателя на четвърти състав на Съда от 22 април 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof, Германия) — Prof. Dr. Claus Scholl/Stadtwerke Aachen AG

(Дело C-146/09)⁽¹⁾

(2010/C 195/23)

Език на производството: немски

Председателят на четвърти състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 153, 4.7.2009 г.